

zpravodaj

1

2012

městys **DALEŠICE**

červen

Víkendové dny ve dnech 16. - 18. června v Dalešicích mělo netradiční, slavnostní podobu. Z partnerských polských Daleszyc přijel mládežnický orchestr a spolu s ním takřka i celé vedení Miasta a Gminy Daleszyce. Výprava čítala 32 osob a jako vždy ji vedli velcí příznivci našich moravských Dalešic, a to burmistrz Wojtek Furmanek a prezidentka Towarzystwa Pryjaciół Ziemi Daleszyckiej paní Anna Oszczepalska. Mezi dalšími byl kněz z tamní farnosti sv. Michaela probošt Franczisek Berak, předseda městské rady Ludvik Kubicki, Henryk Rządkowski šéf dobrovolných hasičů, Norbert Wojciechowski, šéf kultury a předseda jednoty Spartakus a další funkcionáři.

(dokončení na straně 3)

Víkendová návštěva polských přátel

Pouťové pozvání pro všechny

Všechny dalešické občany si dovoluujeme pozvat na dalešickou pouť, která se na oslavu svátku patronů našeho farního kostela sv. Petra a Pavla bude odbyvat v neděli 1. července 2012. Již po desáté se o hudební doprovod postará osvědčená dechová hudba „Dubňanka“, vedená kapelníkem Ing. Petrem Kadaňkou.

Pozvání patří i mládežníkům, aby jako stárci a stárkové přišli v 10 hodin na Městečko a zúčastnili se tradičního „zavádění“ po obci.

Program poutě je tradiční:

- 9.00 - pouťová mše svatá s doprovodem dechové hudby „DUBŇANKY“
 - 10.00 - řazení stárků a stárkových na Městečku a odchod k pomníku padlých
 - 10.30 - položení kytice k pomníku za zvuků státní hymny
 - 10.45 - obchůzka se zvaním po Dalešicích po obvyklé trase se zakončením v pivovaru
- Odpoledne bude na Městečku Dubňanka vyhrávat k tanci, poslechu a dobré náladě až do setmění.

Občerstvení je zajištěno. Opět spoléháme na protekci u spolupatrona našeho kostela sv. Petra, v jehož kompetenci je i přiděl počasí. Doufáme, že zohlední naši pouťovou oslavu a zašle to nejlepší, co bude mít na skladě. Kdybychom se z jakýchkoliv příčin dočkali deště, bude se odpolední program konat v sokolovně.

Pozvání k tradičnímu odpolednímu posezení na Městečku je určeno pro vás pro všechny, pro vaše hosty, přátele a známé. Pouť je největším svátkem našeho městysu a koná se v té nejlepší a nejvhodnější roční době. Končí školní rok a začínají prázdniny. Začíná léto a s ním doba dovolených. Lepší termín si nemůžeme přát.

Pouť slavily, jak dříve říkali, - „držely,“ generace našich předků a tato tradice se podařila uchovat do současnosti.

Odložte na chvíli starosti, chmury a vyměňte je za úsměv, dobrou náladu a radost ze života. Přijďte na Městečko posedět a strávit příjemné pouťové odpoledne. K tomu vám bude vyhrávat kapela zvučného jména - DUBŇANKA.

Upozornění: Finanční příspěvek vhažujte prosím pouze do zapečetěné pokladničky. Bude tak zajištěno, že darované peníze přijdou tam, kam jsou určeny.

Rudolf Špaček, místostarosta městysu

(Pouťové desatero najdete na straně 4)

Dalešice obrazem

Blahopřání ke stoletému jubileu

Zápis jubilanthy do kroniky SPOZ

Traktor a štěpkovač pro naši kompostárnu

Poslední čarodějnice u Malého rybníka

Členská schůze MS v Myslívě

Závěrečná děkovačka divadelníků

Velikonoční výzdoba městečka

Vzpomínková slavnost u Pomníku padlých

Víkendová návštěva polských přátel

(dokončení ze str. 1)

Chtěl bych podrobněji popsat program, který u nás v Dalešicích polští hosté absolvovali.

Den první – sobota 16. června 2012

Jejich luxusní autobus zn. SCANIA „přistál“ na parkovišti u pivovaru před třetí hodinou odpolední. Naše setkání nebylo první, proto přivítání bylo velmi srdečné a jelikož tato sobota byla dnem, kdy na fotbalovém EURU v polské Vratislavi se schylovalo k „bratrovražednému“ utkání o postup mezi Českou republikou a Polskem, nechýběla u příjezdu našich hostů ani polská vlajka.

Po krátkém vydechnutí, občerstvení a ubytování jsme zamířili na prohlídku zámku v Jaroměřicích nad Rokytnou. Zde jsme měli štěstí na paní průvodkyni. Jasně a výrazným hlasem citlivě vedla prohlídku, tak aby naši hosté co nejvíce rozuměli. Když se to nedařilo, přispěchala s překladem paní Oszczepalska která velmi dobře rozumí češtině. V zámeckém sále předků, který se vyznačuje vynikající akustikou, vyzvala průvodkyně někoho, kdo by to zpěvem ověřil. Čtrnáctiletá Kornélia neváhala a zapěla písečkou árii takovým způsobem, že i paní průvodkyně jí vysekla hlubokou poklonu. Kornélia své pěvecké umění potvrdila i další den při bohoslužbě v kostele a v pivovare při vystoupení s orchestrem na Přehlídce dechových hudeb. Prohlídka zámku a zámeckého parku se jim líbila a naši průvodkyni odměnili dlouhým potleskem.

Po večeri nadešel očekávaný fotbalový zápas. Celá výprava zasedla před velké plátno v pivovarském sále vybavená šálami v národních barvách s nápisem POLSKA a s řehtačkami, jejichž hlas spolu se skandováním často duněl sálem zvláště v prvním poločase zápasu. Počáteční euforie našich hostů byla vystřídaná mírným zklamáním z porážky polských barev. Ta však netrvala dlouho. Nad fotbalovou porážku se dokázali džentlmeny povznést a sportovně nám gratulovali k vítězství.

Den druhý – neděle 17. června 2012

Nedělním ránem se nesly nad naším městysem řízné tóny pochodových skladeb. To mladí polští hudebníci v parádních červeno černých stejnokrojích vyhrávali na cestu na nedělní slavnostní česko – polskou bohoslužbu. Kdo pochodové vyhrávání slyšel a průvod hudebníků viděl, dá mi za pravdu, že to byl velmi pěkný a překvapivý zážitek. Bohoslužbu sloužil probošt Franczisek Berak spolu s naším duchovním správcem P. Petrem Holým. Při ní spoluúčinkovala mládežnická kapela a svůj pěvecký talent opět předvedla mladá Kornélia. Vyhrávání mládežnického orchestru před kostelem po skončení bohoslužby k dobré náladě všem přihlížejícím bylo velmi příjemnou tečkou za nedělním odpolednem.

Před odpoledním koncertem jsme ještě museli stihnout návštěvu Infocentra dukovanské elektrárny a samozřejmě pozdější

nedělní oběd. Odpoledne pak naši polští přátelé předvedli své umění na III. ročníku Přehlídky dechovek na nádvoří pivovaru. Za předvedené výkony sklídili velké ovace všech návštěvníků. Všechny zaujala mladá zpěvačka Kornelia. Její nevšední pěvecké vystoupení sneslo to nejpřísnější profesionální měřítko a bylo zážitkem pro všechny posluchače. Vystoupení orchestru, který hraje poněkud jiný styl hudby než jsme zvyklí, bylo úspěšné a lze říci, že reprezentovali polské Daleszyce tím nejlepším způsobem. Obdivuhodná byla také kázeň a disciplína mladých v orchestru, který pevnou rukou vedl kapelmajstr Ryszard Tabiszewski.

Odpoledne uběhlo jako voda a nastal čas přátelského večerního posezení s grilováním, které za účasti všech zastupitelů našeho městyse proběhlo ve velmi milé a srdečné atmosféře na pivovarské zahradě a protáhlo se do pozdních hodin.

Celému víkendovému dění a báječné atmosféře přispělo svým dílem krásné počasí.

Den třetí – pondělí 18. června 2012

Hned po ránu začaly přípravy k odjezdu zpět do Polska. Proběhla také krátká exkurze v Myslívě a v odchovně bažantů, pak byl proveden zápis do obecní kroniky, natankování piva do lahví a loučení s pivovarem a jeho zaměstnanci. Nastal čas splnit poslední přání a tím byla prohlídka naší kaple Sv. Kříže a hřbitova. Po posledním společném vyfocení u kaple udělal autobus v Dalešicích ještě jednu zastávku před úřadem městyse. Nečekaně všichni disciplinovaně vystoupili, ze zavazadlových prostorů vytáhli nástroje a na opravdu poslední rozlúčku s Dalešicemi zahráli dvě řízné skladby. Bylo to dojemné, bylo to velmi milé. Jen neradi jsme se s nimi loučili....

Pak se autobus vydal směrem ke Stropšínu a k dálnici na zpáteční takřka deseti-hodinovou cestu do 600 kilometrů vzdálených Daleszyc.

Co dodat na závěr.....

Naši polští přátelé nešetřili chválou a uznáním na celou dobu pobytu v Dalešicích. Vystupování všech bylo velmi přátelské, skromné a uctivé. Velmi mile to překvapilo u mladší části delegace, jejichž chování bylo velmi slušné a ukázněné.

Při loučení v pondělí po ránu pronesl daleszycký burmistrz Wojtek Furmanek tato slova. „*Cítili jsme se v Dalešicích jako doma. Prožili jsme mnoho krásných setkání a odnášíme si ty nejlepší dojmy. Vaše Dalešice jsou dvojčetem polských Daleszyc.*“

V obecní kronice je zápis tohoto znění:

Prátelům z českých Dalešic děkuje delegace Daleszyc polských za krásné chvíle, které jsme společně prožili v kostele i při zábavě. Děkujeme za pohostinnost a starostlivost. Společné chvíle strávené u Vás zůstávají navždy v našich srdcích.

Děkujeme za všechno! - Následují podpisy celého vedení.

Poděkování

Mimořádné poděkování patří správci dalešického pivovaru panu MVDr. Ladislavu Urbanovi, který umožnil pobyt celé delegace v areálu pivovaru, a to tím, že poskytl výjimečně velkou slevu na ubytování a stravování. K úspěchu návštěvy přispěl také tím, že sponzorsky věnoval blíže neurčené množství piva a nealko nápojů k občerstvení polských hostů.

Poděkování patří i personálu pivovaru. Recepčním, obsluhujícímu personálu i personálu v kuchyni. Vždy operativně a s ochotou reagovali vždy na naše požadavky, problémy, či náhlé změny, které se během docela hektických dnů polské návštěvy vyskytly.

Děkujeme všem, kteří se jakýmkoliv způsobem přičinili o dobrý průběh návštěvy.

Nutno podotknout, že partnerství Dalešice ČR/Daleszyce PL už trvá od roku 2007.

RŠ

Pozvánka od „Dubňanky“

„Čas letí jako bláznivý, já nechytím ho, ani Vy...“

Vážení přátelé, s radostí jsem přijal nabídku, abych Vás touto cestou pozval na tradiční dalešickou pouť. Letos již podesáté máme tu příležitost se s Vámi setkat a společně prožít sváteční den.

Po krásně připravené a ozdobené (nikdy tomu nebylo jinak) mši v místním kostele vycházíme do ulic Vašeho městečka. Ani Vám nemusím říkat, že to nebylo vždy jednoduché, mnohdy jsme solidní cestu hledali velice těžko, ale to už je za námi a hlavně za Vámi. Dnes se můžeme vydat po cestách pěkně opravených či nových a společně s mladou chasou Vás pozvat na Vaše nové náměstí, kde od 15-ti hodin budeme vyhrávat k poslechu i tanci. Oblíbili jsme si Vaše Dalešice a hrajeme zde rádi. Že jsme zde už po desáté, to také o ledasčem svědčí.

Nadšení a dobrá nálada byly a jsou stále hybnou silou celé naší kapely. Věříme, že poslech našich písniček u Vás navodí příjemnou náladu, zapomenete na starosti všedního dne a prožijete s námi hezké chvíle zcela v duchu našeho hesla „Bavit se s přáteli...“.

Hlavně vy, dalešičtí občané, přijměte naše pozvání a přijďte za námi na Městečko a společně udržujeme naše vzácné tradice a zvyky, aby byly stále živé. Využijme vzácných příležitostí k setkání a příjemné zábavě se svými blízkými, přáteli, spoluobčany....

Petr Kadaňka a Vaše

DUBŇANKA
DIEHOVÁ HUDBA

O pouti by mělo platit toto desatero starodávného pout'ového práva

1. Kdo nectí pout' dobrým jídlem, pitím, pěkným šatem a bujarou zábavou, veřejné hanbě sebe i svou rodinu vystavuje.
2. Po dobu držení poutě je zakázáno sousedy v příjemném odpočívání rušit jakoukoliv prací.
3. Nikomu nenáleží právo o pouti nočního klidu vyžadovat i bavící se lidi v zábavě jakkoliv omezovat.
4. V době držení poutě, jak se na dobré sousedy patří, by si měli prokazovat lásku, úctu a přátelství.
5. Sluší se napojit a nakrmit stárky a stárkové při obchůzce po obci. Povinností stárků je chránit máju a tradici poutě. Když máju neochrání, neměla by se pout' konat a stárky budou žít do konce roku v hanbě a opovržení.
6. Kdo o zkrášlení svého domu a o pořádek kolem něj se před poutí nepostaral, veřejnému pohrdání se vystavuje.
7. Každý na požádání svou pomoc pro konání poutě dle svých možností poskytnout musí.
8. Je vhodné dle úvahy každého na povznesení obecní slavnosti přiměřený obolus (obnos) vložit do peněžní schránky, nesené stárky.
9. Zapovězené vyjadřování se o průběhu poutě. Stesky lze pronášet pouze na přílišné vedro, nebo na zvýšenou deštivost.
10. Každý občan Dalešic má ve svém srdci nosit pout' jako nejsvatější tradici a její držení vyžadovat.

RŠ

10 let nového Pivovaru filmových Postřižin

Tak to letos v srpnu bude přesně 10 let od první várky v novém provozu dalešického pivovaru. A tedy zároveň přesně 35 let od várky poslední ve starém provozu, která byla uvařena v roce 1977.

Dalešický pivovar nyní zaváží pivo do více než padesáti restaurací, hospod a hospůdek. Třetina z nich má na čepu výhradně dalešické pivo, což nás v dnešní podivné době "mnohapivových" restaurací těší o to více. V poslední době byla například nově otevřena Dalešická hospoda Vršava ve Zlíně a naše pivo se pije v prestižní restauraci Sansho v Praze. Máme radost, že dalešické pivo chutná i lidem ve vzdálenějších městech a že povědomí nejen o pivovaru, ale o celé obci Dalešice roste, a to nejen na Moravě, v Čechách, ale vzhledem k mnoha zahraničním příznivcům dalešického piva i mezinárodně.

K desetiletému výročí nám na léto sládek Štěpán Kříž uvařil vynikající letní, nízkalkoholické, možno říci cyklistické, Dalešické výčepní pivo. Rozhodně stojí nejen za ochutnání, ale za pořádné napití! Sám je testuji pravidelně :-).

O třetím srpnovém víkendu bude možné si zdarma prohlédnout celý nový provoz pivovaru, muzeum rakousko-uherského pivovarnictví i dalších částí pivovarského areálu. Prohlídky budou s průvodcem a všichni občané Dalešic jsou srdečně vítáni.

K desetiletému výročí bude také celý srpen pro dalešické občany pivo v sudech za speciální dalešickou cenu!

Kulturní a sportovní rok pivovaru se letos rozrostl o březnový šachový turnaj. Otevřeného klání se účastnili šachisté bez rozdílu "vah" - a i ti nejmladší se beze strachu postavili zkušeným šachistům... a často je i pěkně potrápili.

Koloběh Dalešického pivovaru si získává pomalu svoje příznivce. Letos se startovní pole rozrostlo o čtyři týmy a věříme, že příští ročník překročí počet týmů dvacítku.

Prvního září se pak v okolních lesích pojedou závody horských kol. Společně se závodem Exact ITchallenge se pojede i speciální závod pivovarský. Zveme všechny místní sportovce, aby si přišli zazávodit a změřit síly na okolních cestách.

Věřím, že i z dalších kulturních akcí v pivovaru si vyberete. Osobně se nejvíce těším na koncert skupiny Barel Rock. Kdo na jejich koncert zavítá, rozhodně si užije výborné muziky a bude se moc dobře bavit. A protože chlapi z Barelu jsou velkými příznivci našeho dalešického moku, je cena na tento koncert úplně "lidová".

Také Hanku Zagorovou s Petrem Rezkem si jistě užít nenechte.

Přeji všem krásné léto a příjemný zbytek roku.

Za pivovarskou chasu vás

správce AKCIOVÉHO PIVOVARU DALEŠICE, a.s.
MVDr. Ladislav Urban

Obyvatelé pivovarského komína

Už se zdálo, že letos zůstane čapí hnízdo na pivovarském komíně opuštěné. Všude v okolí už byla hnízda dávno obydlená a u nás pořád nic. Nakonec přece jenom 2. dubna přistál „pan čáp“ na komíně našeho pivovaru. Na den přesně jako loni. Jestli je to náhoda, nebo to má tak přesně vypočítané, je těžko říci. Navíc letos byl přestupný rok, tak jestli s tím dnem navíc kalkuloval...?

Každopádně byl zde, ale do opravování či vylepšování hnízda se nepouštěl. Jenom tak přežíval. Zřejmě čekal na svoji velitelku, která vždy maximálně do týdne přiletí za svým druhem. Letos ale dlouho nic, a tak naděje na rozmnožení čapí populace každým dnem slábla. Až 24. dubna zakroužil nad komínem pár čápů a samiče bylo dovoleno přistát na hnízdě, kdežto její druh, který ji doprovázel, byl při pokusech k přistání tvrdě atakován panem domácím. Okolo sebe sekal zobákem a hlasitým klapotem vyhrožoval konkurentovi. Nekompromisně hájil své teritorium.

Nezvaný host dlouho kroužil okolo komína, ale jako třetí do party nebyl připuštěn. Po marném snažení se osamocen musel smutně vzdálit. Jeho partnerka, se kterou přiletěl zřejmě usoudila, že čáp jako čáp, hlavně že je to správné místo na založení rodiny a spokojeně se na komíně usídlila. Zřejmě si na první pohled padli do oka. Naskytá se otázka. Dělal ten zapuzený čáp pouze doprovod družce našeho čápa při cestě za jejím legitimním druhem? Nebo náš starousedlík odloudil jinému jeho družku, když náhodně okolo prolétali?

Na co by ji ale ten náš čáp tak mohl „ulovit“? Zřejmě na lukrativní bydlení s dobrou vyhlídkou. Vždyť pivovarský komín, to je výborná adresa. Takových mnoho není. A to stojí za to udělat partnerskou změnu. Z komínové vyhlídky je pořád na co se dívat. Plno lidí dole korzuje, poposedá, občas i nějaký koncert lze vyslechnout, či zhlédnout jiný kulturní program. Anebo to bude úplně nějak jinak, protože čapím způsobům nerozumíme.

Pokračování bylo následující. Čápi se spářili, hnízdo bylo vyspraveno, samice nasedla na vejce a my jsme byli v očekávání mladých čápičků. Vylíhli se dva a mají se čile k světu. Ruch a různé dění na pivovarském dvoře rodičovský pár moc nezajímá. Pěkně na vše z velké výšky kálí....

S nadsázkou lze říci, že některé činnosti a jednání našich čápů by v mnohém mohlo vzdáleně připomínat jednání nás lidí. Samozřejmě jde o podobnost čistě náhodnou...

RŠ

Víte že,

● V pátek **13. července** se uskuteční sběr železného šrotu. Uvedený odpad přistavte v ranních hodinách před Váš dům, v průběhu dne bude odvezen.

● V sobotu **4. srpna** se uskuteční na Městečku **od 8.00 – 10.00 hod.** sběr objemného odpadu, který vzhledem ke svým rozměrům nemůže být vzhledem do popelnice (staré koberce, linolea, matrací, nábytek apod.). Uvedený odpad pracovníci městské odeberou a odvezou na likvidaci.

● Ve čtvrtek **13. září** se uskuteční sběr nebezpečného odpadu, včetně elektrozařízení. Odpad přistavte v ranních hodinách před váš dům, během dne bude odvezen.

● Od **1. října** bude kominický mistr od firmy Buršík provádět čištění a kontrolu komínů.

● Do **30. dubna** byl splatný místní poplatek ze psů a za likvidaci odpadů. Upozorňujeme občany, kteří dosud nezaplatili, aby tak učinili neprodleně.

● V pátek **1. září** se uskuteční v místní sokolovně loutkové představení pro děti. Vstup na představení je zdarma.

● V sobotu **8. září** proběhne ve sportovním areálu v Hrotovicích II. ročník přehlídky tanečních souborů Hrotovicko tančí. Vystoupí zde také žáci naší školy.

Komunitní kompostárna Dalešice

Tříkrálová sbírka

Vážení spoluobčané,

Připravili jsme pro Vás k užívání novou komunitní kompostárnu, která vzniká na volné ploše vedle areálu čistírny odpadních vod. Jediným ze správných a ekologicky šetrných způsobů hromadících se rostlinných odpadů je kompostování. Tento projekt realizovaný v letošním roce 2012 byl spolufinancován Evropskou unií-Fondem soudržnosti a Státním fondem životního prostředí ČR v rámci Operačního programu – Životní prostředí.

Jeho cílem bylo pořízení technického vybavení pro komunitní kompostárnu městyse Dalešice (malotraktor s čelním nakladačem a štěpkač). V kompostárně bude zajištěn sběr zbytků z obecní zeleně a od občanů městyse a jejich následné zpracování. Realizací tohoto projektu dochází ke zkvalitnění nakládání s odpady a navýšení jejich zpracování či třídění o 148 t/rok.

Celkové uznatelné náklady na tuto akci činily 1.009.500,- Kč, z toho byl příspěvek z fondu Evropské unie 858.075,- Kč (85%), příspěvek SFŽP-ČR 50.475,- Kč (5%) a příspěvek městyse Dalešice 100.950,- Kč (10%).

Současné s tímto číslem zpravodaje dostáváte leták, který Vás podrobně seznámí s tím, co je vhodné ke kompostování a co ne. Věřím, že se nám podaří společnými silami náš projekt úspěšně realizovat a odměnou nám bude kvalitní kompost pro zakládání travních ploch a terénních úprav v našem městysi.

Jar. Zadražil, starosta městyse

Putovní pohár přeborníka župy trvale v rukách TJ Sokol Dalešivere

A je to tady! V květnu 2012 jsme byli již popáté vyhlášeni nejlepší jednotou v Župě plk. Švece. Velký putovní pohár se stal trvale majetkem naší jednoty.

Nepředbíháme ale v událostech.

Od ledna do března se naši florbalisté zúčastnili župní florbalové ligy a závěrečné výsledky byly velmi slušné. Mini žáci byli 4., mladší žáci 3., starší žáci 4., junioři také 4. a dívky obsadili dokonce 2. místo. Kromě toho byl Josef Dufek vyhodnocen jako nejlepší střelec.

Ještě na konci března jsme stihli účast na župním přeboru ve sportovní gymnastice a šplhu. I když zájem o tento sport v naší TJ upadá, přesto jsme dosáhli na dobré umístění. Ve dvojboji 1. místo získali Okrouhlica, Svobodová a Dobrovolná, 2. místo Plecitý a Plíšková a na 3. místě skončil Chytka.

V náročnějším čtyřboji dosáhla na zlatou medaili Padělková, stříbrní byli Kříž, Křížová a Svobodová Ž. a bronzoví Fialová a Nekudová.

V rámci tohoto závodu se šplhalo na čas na laně či na tyči. I zde jsme uspěli. Kříž byl první, Dobrovolná a Okrouhlica druhí a Máša a Čtvrtníček třetí.

Koncem dubna jsme jako již tradičně absolvovali přespolní běh v Kněžicích. Zde zlatou medaili získali Čtvrtníček, Vildomec, Padělek a Dobrovolná. Svobodová a Plíšková stříbrnou, a na bronz dosáhli Padělková J. Padělková D., Vala a Vildomcová.

V květnu jsme pořádně promokli na župním přeboru v atletice v Třebíči. I přes nepřízeň počasí jsme si vedli dobře. První místa obsadili – Čtvrtníček, Padělková, Tomek, Padělek. Druhá místa získali – Kříž, Kovářová, Máša, Čtvrtníčková a Nekudová. Jako třetí skončily Fialová, Krčmová a Padělková.

Běžely se také smíšené štafety na 4x60 metrů. Žákovská štafeta ve složení Čtvrtníček, Nekudová, Tomek, Rousková byla první. Štafeta „B“ Krčmová, Vonešová, Svobodová, Vildomec byla třetí.

Za dospělý mix běželi Potůček, Zadražil, Kovářová a Dobrovolná. Oba senioři závod nejen ve zdraví dokončili, ale štafeta skončila celkově třetí.

19. 5. jsme opět zajišťovali pořadatelskou a rozhodcovskou službu na již druhém ročníku Pivovarského duatlonu. Tohoto závodu se oproti loňsku zúčastnilo o 5 družstev více, přesto jsme závod pro 70 závodníků zvládli bez větších problémů. Letošní cvičební rok je však celý ve znamení všesokolského sletu a i naše TJ. přispívá svojí troškou do mlýna. Je to především zásluhou sester Špačkové a Potůčkové, které nácviku sletové skladby „Návštěvnici“ věnují spoustu času a energie. Výsledky své práce si ověřovali na župním sokolském sletu v Třebíči a na místních vystoupeních v Želetavě a ve Valči.

Mezitím proběhly přebory ČOS mladšího žactva v Brně a naši tři reprezentanti Matěj Máša, Martina Křížová a Žaneta Svobodová se v soutěžním poli rozhodně neztratili.

Se cvičebním rokem jsme se rozloučili tradiční šipkovanou a opékáním párků.

Závěrem mi dovoluji vás pozvat na XV. všesokolský slet a na naše vystoupení na něm ve čtvrtek 5. 7. 2012 v 21.00 hod. v SYNOT TIP aréně v Praze.

RNDr. Josef Potůček, starosta T.J. SOKOL

I letos počátkem ledna zazvonili u našich dveří koledníci, kteří s pokladničkou v ruce zapěli onu známou píseň „My tři králové jdeme k Vám.....atd“

Sbírka na pomoc těm, kteří si sami pomoc neumějí, nebo pomoc nemohou, probíhá v tomto čase už po několik let.

Je třeba poděkovat všem, kteří vlídně přijali koledníky a do pokladničky s nápisem CHARITA vložili nějaký finanční příspěvek. Že to se štědrostí našich občanů není vůbec zlé, svědčí i vybraná částka, která činila 16. 071.- Kč. Koledníci obešli i další obce naší farnosti. Ve Slaveticích sesbírali 6.345 Kč a ve Stropěšíně 3.312 Kč. Mimořádné poděkování si zaslouží i všichni ti, kteří se podíleli na organizaci sbírky a hlavně pak mladí koledníci a jejich vedoucí. Nehleděli na nepřízeň počasí a svůj volný čas věnovali pro dobrou věc.

Výtěžek sbírky pomáhá lidem, kteří se ocitli v těžké životní situaci a ve vážných zdravotních problémech.

Pro porovnání s okolními obcemi - ve Valči se vybralo 17. 604.-, ve Třebenicích 10. 910.-, v Rouhovaněch 15.700.- a ve městě Hrotovce 27. 156.- Kč.

Přes všechny pesimistické odhady předčil letos výsledek Tříkrálové sbírky v okrese Třebíč všechna očekávání. Bylo vybráno 1.830.372,- Kč, což je o 73.060,- Kč více než v minulém roce.

RS

Pálení čarodějnic

Filipojakubská noc je již dlouhá léta starý lidový zvyk. Lidé totiž věřili, že noc z 30. dubna na 1. května je magická, a že se čarodějnice tuto noc slétají na čarodějnický sabat. Proto lidé začali na svou ochranu před čarodějnicemi zapalovat ohně, a tak se ze zapalování ohňů stávalo nám dobře známe pálení čarodějnic. Tento starý zvyk se zachoval až do dnešní doby a lidé se stále scházejí u zapálených ohňů a slaví příchod jara. Podobný svátek slaví například i na Slovensku, v Polsku a jiných evropských zemích. Nebylo tomu jinak ani letos u nás v Dalešicích. Každoroční pálení čarodějnic se v posledních letech odehrávalo mezi Malým a Velkým rybníkem, kde se vždy v podvečer zapalovaly větve a dřeva, které se tam během roku nashromáždily a tím tvořily naši „Dalešickou vatra“. K procesu pálení čarodějnic přispívaly i děti zdejší základní školy, které vytvářely čarodějnice ze sena a stavěly ji přímo na vrchol vatra a tím dávaly celému aktu tu správnou atmosféru. Jak už každý z nás ví, tak tento zvyk probíhá každý rok stejně, ale přece jenom letos nebyl stejný, jelikož se jednalo o poslední pálení čarodějnic právě v těchto prostorách, na které jsme všichni zvyklí. A ptáte se proč? Jak již uvádím výše, tak vatra na pálení čarodějnic se skládá ze dřeva a větví, ale skutečnost je bohužel poněkud jiná, jelikož dřeva a větvi v posledních letech ubývá a nahrazují je materiály, které nejsou spalovatelné, tudíž vatra spíše připomíná černou skládku, a proto zaměstnanci obce musí vždy převážnou část materiálů přetřídřit. Je to opravdu velká škoda, že místo, na kterém se celé roky zapaloval 30. dubna oheň nemůže dál pro tyto účely sloužit, ale jistě sami chápete, že pálit čarodějnice z neekologických materiálů nejde. Proto věřím, že se pálení čarodějnic ujmou zdejší organizace, aby nedošlo k úplnému zániku lidového zvyku z Dalešic.

Důrazně upozorňuji, že je zakázáno na toto místo u Malého rybníka cokoliv navážet! Kompostárna u ČOV bude zpracovávat i větve a drobný dřevěný odpad.

JZ

Činnost hasičů

Tradiční Petropavlovská pouť v Dalešicích otevírá krásný čas prázdnin a dovolených, kdy většina z nás čerpá novou energii pro svoji práci a někteří i pro práci v dobrovolnických organizacích, kam patří i hasiči. Ráda bych tedy v tomto novém čísle Zpravodaje opět krátce připomněla, co se u dalešických hasičů událo v prvním pololetí roku 2012 a co ještě v tomto roce připravujeme.

V sobotu 18. února za doprovodu dechové hudby pochodoval po Dalešicích masopustní průvod. Svůdné řecké bohyně, doprovázené mimozemskými bytostmi a jinými maskami, srdečně zvaly občany naší obce na v pořadí již VIII. hasičský ples do místní sokolovny. Ples se uskutečnil v sobotu 25. února a opět se nám podařilo sehnat a zakoupit bohatou tombolu. Dalším dobrým počinem bylo, že letos se nesmělo kouřit v prostorách tanečního sálu, což drtivá většina návštěvníků přijala s povděkem. Pouze výběr hudební skupiny nebyl dle reakcí úplně nejšťastnější. Ale ono hrát po skupině Dreams, která nasadila pomyslnou laťku hodně vysoko, není opravdu jednoduché. Tak uvidíme a uslyšíme příště.

30. dubna si po loňském úspěšném sletu daly Čarodějky z Dalešic znovu sraz ve Stodole u Romana, aby zde na soutěže a hry přilákaly co nejvíce dětí. A mohou být spokojené. Počasí nemělo chybu a děti přišlo více než loni. Za svoje výkony v přetahování lanem, ve skocích v pytlicích, v házení na cíl a podobně byly děti odměněny sladkostmi a drobnými dárky a taky velkou nafukovací skluzavkou, která byla stále plná nadšené drobtiny. Zlá čarodějnice samozřejmě shořela na vatě a k tanci kolem ohně zahrála dalešická hudební skupina WEGETT.

Bohužel počasí vůbec neprálo při srazu veteránů „Po stopách hraběte Chorinského“ v sobotu dne 9. června v dalešickém pivovaru. Pomáhali jsme opět s organizací tohoto krásného setkávání historických vozidel a jejich majitelů i obdivovatelů. Počasí však má nezanedbatelný vliv na návštěvnost při podobných akcích. I tak bylo

Masopustní obchůzka

Školní rok jsme již tradičně zahájili přivítáním prvňáčků. Letos to byli: Vojtěch Coufal, Matěj Ondráček, Šárka Procházková, Hynek Urban a Aneta Klusáčková. V průběhu roku nám přibyl Milan Dufek a Vendula Fousková. Slavnostního přivítání se zúčastnil pan starosta Jaroslav Zadražil, který žákům popřál hodně úspěchů ve škole. Hned první den jsme se naučili říkanku o kocourkovi. Všichni se moc snažili a těšili se na další den, aby se naučili opět něco nového. Jsem ráda, že i nyní, na konci školního roku, se prvňáčci těší do školy a zvládli všechno učivo prvního ročníku. Také žáci ostatních ročníků nezháleli. Velkou zkouškou prošli žáci pátého ročníku, kteří se zúčastnili celostátního testování. Na závěr dostali vysvědčení, na kterém nebyly známky, ale jejich úspěšnost byla vyjádřena v procentech. Testy byly opravdu náročné, ale žáci je zvládli dobře.

I letos jsme pilně soutěžili. Úspěšní jsme byli opět ve sběru papíru. Skončili jsme na

pěkném druhém místě. Žáci nasbírali 5 860 kg papíru, to bylo v průměru 225,38 kg na jednoho žáka. První místo získal Jan Čech, druhé místo Tomáš Vidlák a třetí místo obsadil Dominik Macků. Všem vítězům gratuluji a poděkování patří také všem rodičům, kteří dětem při sběru pomáhali. Zúčastnili jsme se také několika výtvarných soutěží. Byly to: Svět kolem nás, Příroda kolem nás, Kniha a já a Barevný svět. Také kulturu jsme nezanedbávali. Shlédlí jsme divadelní představení v Třebíči – Jak se zbavit čerta a Popelku. Navštívili jsme kino v Třebíči a hvězdárnu v Brně. Připravili jsme program na Mikulášskou nadílku a Vánoční besídku. Do školy za námi přijeli s programem Hele lidi. Žáci si vyzkoušeli, jak se žije slepým a tělesně postiženým lidem.

Také ve sportu jsme byli úspěšní. V netradičním pětiboji ve Studenci se na prvním místě mezi žáky třetího ročníku umístila Lucie Čtvrtníčková a Jan Čech získal třetí

Čarodějnice u „Stodoly“

na co koukat a můj osobní obdiv má posádka historického autobusu RTO v úpravě bez střechy, která se nevzdala svého původního plánu a uskutečnila vyhlídkové jízdy. Jedna z těchto jízd směřovala i s našimi pořadateli do města Třebíče, kde sraz veteránů pokračoval na Karlově náměstí a v Židovské čtvrti. A jaké máme mezi sebou šikovné hasiče dokázal Pavel Čaněk, který ve svém volném čase kompletně zrenovoval traktor značky Zetor Major 3011. A že se mu to velice podařilo dokazuje úsměvná historka, kdy mu zahraniční návštěvníci nabízeli za vystavený exponát „z fleku“ milion! A zrenovovaná motorka dalšího našeho hasiče Pepy Macáka – to je taky nádherný kousek. Ještě že takoví nadšenci mezi námi stále jsou...

O týden později, tj. 16. června, jsme slunečný sobotní den strávili v Rouchovanech. Zde místní dobrovolní hasiči slavili 130. výročí od založení svého sboru a my jsme zajišťovali kompletní časomíru při závodech i ozvučení této akce. S rouchovanskými hasiči máme výbornou spolupráci již spoustu let, proto jsme rádi přispěli ke zdaru náročné akce, jakou oslavy výročí vzniku sboru dobrovolných hasičů jistě jsou. A spolu s nimi jsme prožívali překvapení a potom i velkou radost, když ke svému 130. výročí dostali od obce devítimístnou dodávku značky Opel, která jim jistě usnadní přemísťování nejen na hasičské soutěže, ale i jiné kulturní a společenské akce.

A na tomto místě mi dovoluji srdečně pozvání na fotbalové utkání „ženatí versus svobodní“, které se uskuteční na místním hřišti v sobotu dne 30. června od 14 hodin. Tento fotbalík vždy patřil k dalešické pouti, tak přijďte podpořit sportovní výkony především ženáčů, kterým se snad podaří postavit akceschopné mužstvo. Občerstvení je pro vás zajištěno, tak ještě dobrou náladu sebou a sejdem se na hřišti.

O dalších připravovaných akcích vás budeme informovat na pěkné nové nástěnce.

Přeji vám krásné a pohodové léto, plné příjemných zážitků!

Za hasiče z Dalešic

Jana Čaňková

Základní škola

místo ve střelbě ze vzduchovky. Na Atletické olympiádě v Třebíči byla nejúspěšnější Lucie Čtvrtníčková, která získala 1. místo ve sprintu, první místo v hodu míčkem a druhé místo ve vytrvalostním běhu. Třetí místo ve sprintu obsadila Šárka Procházková a Matěj Doležal získal druhé místo ve sprintu.

Školní rok jsme zakončili Školní besídkou, na které žáci vystoupili se svým programem. Zpívali písničky, zarecitovali, zatancovali, zahráli na flétnu, zacvičili si a zahráli divadlo. Svoje vystoupení také předvedli žáci mateřské školy. Děkuji všem, kteří se přišli podívat a věřím, že se jim besídka líbila.

Na závěr bych chtěla poděkovat žákům a zaměstnancům školy za jejich práci, rodičům a obecnímu úřadu za dobrou spolupráci a všem přeji příjemné prožití letních dnů.

Mgr. Alena Stupková,
ředitelka ZŠ a MŠ

Dalešické tradice

V době internetu, televizi a možností dopravit se za zábavou autem kamkoliv, je s podivem, že se u nás stále udržuje řada tradičních zvyklostí. Není to ale samo sebou. Vždy se musí najít několik nadšenců, dá se říci obětavců, kteří se této věci ujmou a vloží do ní svůj elán a především svůj volný čas.

Tradiční zvyky, které nás provázejí během celého roku, jsou jakýmsi zpestřením každodenního běžného plynutí času. Když všechny tyto tradiční zvyklosti spočítáme, zjistíme, že jich není zrovna málo. Některé mají dlouholetou historii, jiné jsou mladší, u některých se tradice teprve zakládá. Připomeňme si je po pořádku tak, jak se střídají v průběhu roku.

Tříkrálová sbírka - dříve především zajímavé finanční přilepšení pro mladé koledníky, kteří obcházelí obec a zazpívali známou veršovanou „My tři králové jdeme k vám...“. A měli s sebou i toho černého, co „vystrkoval bradu“.

Po delší pauze byl tento zvyk obnoven. Finanční prostředky koledníci nyní nesbírají pro sebe, ale pro charitu. Jejich přilepšením jsou pouze různé pamlsky, které při obchůzce dostanou. „Černý král“ už mezi nimi nebývá. Tuto akci organizuje dalešická farnost.

Masopustní pochůzka maškar - neboli, jak se u nás říká, maškarádů. Tradiční zvyk, který s několika malými přestávkami se zachoval do současnosti. Obchůzka je v režii místního Sboru dobrovolných hasičů a v poslední době je spojena se zvaním na hasičský ples.

Vyhrávání Josefům - je dalešická specialita. Když před 55 lety se dva muzikanti - pánové Pavel Vorel a Míla Coufal ml. rozhodli, že půjdou v předvečer svátku Josefů zahrát svému kapelníkovi Josefu Veselému, netušili, že zakládají tradici vyhrávání nejen muzikantským Josefům, ale všem nositelům tohoto jména v Dalešicích. U domu, kde přebývá nositel tohoto jména, zahrají, popřejí, smlsnou nějakou nabídnutou dobrotu, posílí se štamprličkou a eventuelně pak zahrají nějakou skladbu na přání oslavence. Gratulanti očekávají též finanční příspěvek.

Velikonoční hrkání - tento tradiční zvyk byl několik desetiletí doslova „u ledu“. V posledních letech jsme opět o Zeleném čtvrtku, na Velký pátek a Bílou sobotu mohli hrkání zaslechnout. Při obchůzce mládežníků s hrkači a klepáči nahrazuje jejich rachocení zvuk umlkých zvonů. Při závěrečné obchůzce jsou účastníci za provedené „hrkání“ taktéž podarováni sladkostmi, či malou finanční hotovostí.

Mrskut - neboli pomlázka. Velikonoční pondělí je ve znamení obchůzky chlapců a jinochů po rodinách, kde jsou děvčata a slečny. Tento zvyk je v oblíbě zvláště u mužského pohlaví. Hlavním nástrojem koledníků je „žíla“, kterou mládenci provádějí mrskání děvčat. Odtud název mrskut. Mrskání je však jen „jako“. Účelem není způsobit bolest, ale probudit jaro a obnovit sílu v každé dívčině, která je mrskací navštívena. I když „žíla“ někdy na dívčí pozadí více přilehne, je to většinou proto, že musí být překonán kladený odpor. Je to vlastně symbolika oživení vrbovými proutky spletenými, do „žily“.

Pálení čarodějnic - se odehrává v noci z 30. dubna na 1. května. Jedná se o starší a dodnes živý lidový zvyk a zvláštní magický svátek. Ohně v tuto noc bývaly v Dalešicích na dvou místech. Na Šibeňáku a za Kordulou. V posledních letech pak už jen za Malým rybníkem. SDH započal loni s pálením čarodějnické vatry též na louce u hospody U Romana. Tento zvyk byl a je stále každoročně dodržován.

Vzpomínková slavnost u pomníku padlých - na bombardování Dalešic 7. 5. 1945. Tato každoroční vzpomínka a připomínka obětí I. a II. světové války a především občanů padlých při bombardování obce v květnu 1945. Každoroční uctění památky zahynuvších spoluobčanů přesně v den, kdy se tragédie odehrála, organizuje Úřad a zastupitelstvo městyse Dalešice.

Pout' - je největším obecním svátkem. Připadá vždy na svátek patrona, kterému je zasvěcen místní kostel. Dalešická pout' na svátek sv. Petra a Pavla připadá na 29. červen a její průběh je po mnohá léta takřka neměnný. Koná se každoročně v nejbližší neděli ke svátku patronů kostela. V minulosti se pout' nepřesouvala, konávala se přesně v den, na který svátek připadl. Stárci se stárkovými za doprovodu hudby projdou městysem a dům od domu zvou na odpolední a podvečerní tanec a posezení „pod májou“. Nabídnou přípitek a bývá dobrým zvykem přispět finanční částkou do pokladničky na úhradu hudby a dalších nákladů. V pořádání poutě se dříve střídali hasiči se sokoly, případně mládežníky. Od roku 1995 pout' pořádá městys

Dalešice.

Mikuláš - tradiční zvyk, který se týká menších dětí. Mikuláš s andělem a čertem přicházejí tam, kde jsou malé děti a snaží se je trochu postrašit, nebo alespoň se ukázat, aby děti měly alespoň na chvíli z něčeho respekt. V současnosti je to víceméně mládežnická recese. Zvonění, hudrování a pobíhání skupinek po Dalešicích můžeme každoročně slyšet a vidět v předvečer svátku Mikuláše.

Divadelní pohádka - tento kulturní počín se odehrává pravidelně už po dobu 13 let v předvánočním čase. Mládežnický soubor TJ Sokol Dalešice se z nesmělých začátků vypracoval na velmi dobrou úroveň. Mladí herci postupem času vyzrávali, až si letos troufli na sehrání klasické situační komedie pro dospělé diváky. Předvánoční divadelní pohádka se už stala dalešickou tradicí, kterou přichází zhlédnout i mnoho přespolních.

Kromě těchto „zavedených“ tradičních akcí nelze nezmínit ani takové, které se teprve tradičními hodlají stát a konaly se. Přestože se pravidelně v poslední době konají, nedosáhly zatím onoho potřebného desetiletí, po které jsou pořádány. Když to vezmeme od počátku roku, tak jsou to tyto akce:

Hasičský ples. Má velmi blízko k zařazení mezi tradice. Konal se už po osmé. Je to dobře organizovaná společenská akce, vyznačující se bohatou tombolou.

Pivovarský ples. Slavil čtvrté výročí konání. Ráz plesu je co do oblečení ve stylu třicátých let minulého století, což podtrhuje i hudba v dobovém stylu.

Velikonoční tvoření. Akce tohoto druhu je zajímavá tím, že si lze vlastnoručně předváděné činnosti vyzkoušet, případně vyrobit pro vlastní potřebu určitou maličkost. Většinu činností vztahujících se k jaru předvádějí místní šikulové.

Adventní tvoření. Podobné jako velikonoční tvoření, pouze náplň předváděných činností se vztahuje k adventu a předvánoční době. Obě rukodělné dílničky slaví páté pokračování.

Postřížinské slavnosti. Od prvního ročníku to byla velká kulturní akce. Někdy třídenní, někdy dvoudenní. Během těchto slavností předvedla své umění na pódiu na pivovarském nádvoří celá řada renomovaných kapel, zpěváků a interpretů. Do Dalešic tato akce přilákala vždy velké množství diváků. Letošní slavnosti se konají již devátým rokem.

Auto-moto veteráni, aneb přehlídka historických vozidel. Již čtvrtý ročník organizoval třebíčský Veterán club ve spolupráci s pivovarem. Pro milovníky historických strojů je to doslova pastva pro oči. Čtvrtý ročník přehlídky s názvem „Po stopách hraběte Chorinského“ se konal právě letos.

Dětský den. Má za sebou dva veleúspěšné ročníky. Je organizován místním pivovarem ve spolupráci s dalešickou farností.

Adventní věnec městyse. Již dvakrát ozdobil prostranství Městečka velký adventní věnec v předvánoční době.

Adventní koncert. Koncert vánoční hudby a zpěvu, vztahující se k adventní době, má za sebou dvě pokračování.

Silvestrovské půlnocní setkání. Je nejmladší. Po zkušebním nultém ročníku proběhl loni první oficiální ročník. Snad se toto milé sousedské setkání ujme a dožije se i dalších ročníků.

Zde je namístě poděkování všem, kteří na setkání přišli. O silvestrovské půlnoci opustili teplo a útulnost svých domovů a někteří též útulnost hospody U Romana a dostavili se ke kašně, kde jsme si navzájem popřáli do nového roku. Nelze nezmínit, že mezi nás přišel též jeden z nejstarších občanů našeho městyse, pan Otakar Stejskal. Jeho přítomnost byla víc než milá.

Z uvedeného výčtu je patrné, že s kulturním společenským životem a udržováním tradic jsme na tom docela dobře.

Všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podílejí na rozmanitém zpříjemňování a ožívování života v našem městyse, patří obdivné poděkování. Nedělají to pro sebe, dělají to pro nás pro všechny. Navíc tomu věnují svůj volný čas a není pro ně povzbudivé, když jim někde neotevřou, nebo když někteří naši domácí občané na jejich akce z jakýchkoliv důvodů zásadně nechodí. Není to pádný důvod k zamyšlení?

Trocha historie ochotnického divadla v Dalešicích

Do rukou se nám dostala Pamětní kniha divadelního kroužku Osvětové besedy v Dalešicích.

V roce 1965 ji začal psát ředitel zdejší ZDŠ pan Jan Kovács a uvedl ji Shakespearovým mottem: „Láska k divadlu je jako kapka jedu v krvi, které se nikdy nezbavíš...“

Jaká tedy byla náplň tohoto seskupení? Dali jsme se do podrobného zkoumání těchto zápisů a jeho výsledek si můžete právě přečíst.

Po dobu působení kroužku, tj. od roku 1965 do roku 1972 soubor nacvičil devět divadelních her, ve kterých se vystřídal ve velkých i malých rolích na 40 amatérských herců a hereček.

Prvním záznamem v knize je komedie „Kudy kam aneb rozkvétající ženy“, která byla sehraána 25. a 26. prosince 1965 v Dalešicích a setkala se s velkým ohlasem u obecnosti.

Po tomto úspěchu se dalešičtí ochotníci ihned pustili do další veselohry „Zlý jelen“, jejíž premiéra byla už v dubnu 1966 v Dalešicích, zvláště pro děti odpoledne a zvláště pro dospělé diváky večer. Hru ještě zopakovali ve Skryjích.

Ještě téhož roku nacvičili a předvedli Moliérova „Lakomce“ s premiérou v Koněšíně a dalšími reprízami v šesti okolních obcích včetně Okresní přehlídky amatérských souborů v Čáslavicích.

Ochotníci pokračovali ve své práci velmi intenzivně, protože už na jaře roku 1967 zvládli odehrát komedii „Ztřeštěné námluvy“ a to hned třikrát.

V roce 1967 nacvičili také ševcovskou operetu „Mé štěstí má zlaté vlasy“. Šlo zřejmě o nejnáročnější a také neúspěšnější divadelní představení, protože kromě dvou představení v Dalešicích byla sehraána ještě v Přesovicích, Rozkoši, Studenci, Výčapech, Hartvíkovicích, Udeřicích, Vladislavi a Rybníkách. Hrál ji až do dubna 1968. Tato opereta měla dokonce i živou kapelu v obsazení Pavel Vorel, Emil a Vladimír Coufalovi, Jaroslav, Stanislav a František Potůčkoví, Jarek Chalupský a Dobroslav Kazatel.

V prosinci roku 1968 odehrál soubor divadelní veselohru „Poslední muž“ se čtyřmi představeními včetně čáslavického festivalu. V roce 1969 přišla na řadu velice úspěšná Drdova divadelní pohádka „Dalskabáty hříšná ves ... aneb zapomenutý čert“. Byla představena publiku v Dalešicích, Červené Lhotě, Udeřicích, Rybníkách a opět v Čáslavicích. Rok 1970 byl ve znamení komedie o manželství „Věčně tvůj“, kterou diváci shlédli celkem v pěti okolních obcích.

Jako poslední zmiňuje tato kronika představení Vrchlického „Noci na Karlštejně“, které bylo sehraáno 25. 12. 1972 v Dalešicích a 24. 3. 1973 na Okresní přehlídce amatérských souborů v Čáslavicích.

Nyní je třeba se s velkou úctou a obdivem zmínit o režisérech a hercích, o hudebnících a technických pracovnících, kteří věnovali tolik svého volného času a sil pro pobavení ostatních. Všechny divadelní kusy, kromě posledního, režíroval pan řídící Jan Kovács.

Noc na Karlštejně už byla pod taktovkou jeho ženy paní Hedviky Kováčové.

Je velmi zajímavé také pročitat jména herců a hereček, kteří ve většině her účinkovali.

Někteří již nejsou mezi námi, ale pamětníci si je jistě vybaví.

Nejčastěji obsazovanou herečkou byla paní Gertruda Hladká, ale také paní Karolína Valová, Jarmila Valová, Marie Coufalová i Marie Ondráčková.

Mužské role nejčastěji ztvárnili pan Josef Okřina, František Pelán, Jiří Kopečný, Mojmir Ondráček, Stanislav David ml., Antonín Ryšánek a Pavel Holoubek st. Technické zázemí většinou zajišťoval pan Bohumil Krejča, Karel Slavík a Oldřich Veselý. O hudebním doprovodu jsme se již zmiňovali.

To je zatím vše. Víme ovšem, že to nejsou všechny údaje o hrách, hercích a režisérech, kteří holdovali ochotnickému divadlu v Dalešicích, ale že činnost herců – amatérů pokračovala i v následujících letech. Budeme pátrat po dalších pramenech, a pokud budeme úspěšní, dočkáte se pokračování tohoto článku někdy příště.

Josef a Magda Potůčkoví

Ochotnické divadelní soubory Sokola Dalešice

„Dětský divadelní soubor“

Členové „Dětského divadelního souboru“ se Vám v letošní sezóně představili klasickou pohádkou „Český Honza“ od osvědčeného autora Zdeňka Kozáka. Po premiéře 17. prosince 2011 následovalo další vystoupení o vánočních prázdninách 27. 12. 2011 a to v dalešické sokolovně. A aby toho nebylo málo, pozvali si nás ještě do Jaroměřic, kde jsme vystupovali 21. ledna 2012. Malí herci si to náramně užívali a odměnou jim byl velký potlesk a několikráté klanění se na konci každého představení. Mám z nich velkou radost, která nejde popsat na těchto pár řádcích. Při zkouškách na nich vidím, jak se lepší jejich pohybová i řečnická dovednost, jak ztrácí ostych a hlavně, jak je to baví. A také mám neustále v paměti slova mého bývalého učitele pana řídícího Jelínka, který nám říkal při zkouškách divadla a učení se textů: „Uvidíte, že budete rádi vzpomínat!“ Zvláštní odměnou nám byl v březnu nezvyklý zážitek v podobě natáčení televizního klipu, pro který jsme byli vybráni vedením župy plk. Švece. Klip byl použit v pořadu k 150. výročí vzniku Sokola.

„D.U.S.O.T.“

„A je to v pytlí!“ - To jsem si nemyslela, že za touto zkratkou a současně názvem divadelní hry bude tolik práce, odříkání, nervů, ale také tolik radosti, veselosti, úsměvů a pocitu štěstí. Právě toto jsme totiž prožívali při nacvičování zmíněné komedie.

Premiéra 24. 3. 2012 se však velmi zdařila. Při prvním výbuchu smíchu v hledišti z herců spadla tréma a než jsme se v zákulisí stačili podívat do scénáře, byla tu závěrečná opona. Radost byla vidět nejen na každém z herců, ale i na divácích, kteří nešetřili ovacemi. Někteří přišli znovu, a to na další vystoupení, které bylo 21. a 29. dubna 2012. Na těchto představeních jsme také poprvé diváky vítali jako **D.U.S.O.T.** nebo-li:

Dalešický – Umělecký – Soubor – Ochotný – Trpět.

Přejeme D.U.S.O.T.u, aby divadelního trpění bylo co možná nejvíce a aby nás co nejdříve potěšil další povedenou hrou.

Ve dnech 13. – 15. dubna 2012 jsme ukázali naše herecké umění s oběma divadelními soubory na Krajské přehlídce sokolských ochotnických divadel v Třebíči. Na prknech, která znamenají svět, jsme se v sobotu večer představili s komedií „A je to v pytlí!“ a v neděli s pohádkou „Český Honza“. Přehlídka byla sledována místními novináři a tak se také stalo, že jsme si mohli přečíst v novinách o dalešickém divadle, o tom, že to děláme dobře a že máme pokračovat. Odměnou nám byl nejen krásný divadelní dort, ale i osobní sponzorský dar od starosty župy plk. Švece pana ing. Radka Stejskala, za který jsme koupili 40 nových židlí do sokolovny. Za peníze z dobrovolného vstupného, které jsme vybrali na všech našich představeních, jsme zakoupili dalších 30 židlí. Na těchto si můžete přijít posedět. A kdy?

„A je to v pytlí!“

derniéra se koná

v sobotu o pouti 30. 6. 2012 v 19,00 hodin v dalešické sokolovně.

Přijďte všichni, kdo jste komedii ještě neviděli, i ti, kterým se minule líbila.

Dobrovolným vstupným přispějete na dobrou věc a pomůžete nám při realizaci dalších divadelních představení.

Děkujeme.

D.U.S.O.T.

a Magda Potůčková

Stoleté jubileum

Před více jak sto lety 23. února roku 1912 se v Dalešicích v domě č.p. 119 narodila paní Marie Veselá, tehdy pod rodným jménem Fňukalová. Po dobu takřka devadesát let žila mezi námi v Dalešicích a stoleté životní jubileum oslavila letos ve Vyškově, kde nyní žije v rodině svého syna.

Přesně na den po stu letech, tedy 23. února 2012, přijela za ní do Vyškova se srdečnou gratulací na oslavu této mimořádně krásné události také delegace z Dalešic, vedená starostou Jaroslavem Zadrazilem.

Za náš městys jí starosta nejen popřál vše dobré, ale také poděkoval za vše, co pro Dalešice v minulosti vykonala.

Paní Veselá se nachází v dobré fyzické i psychické kondici a neskrývala radost nad tím, že na ni v rodné obci nezapomněli. Vzpomínala na Dalešice, vyptávala se nejen na dění u nás, ale také na řadu známých a našich spoluobčanů. Jak sama řekla, „na léta prožitá v Dalešicích se nedá zapomenout.“

Také si se zájmem prolistovala kroniku SPOZ a posléze se na určenou stránku do kroniky podepsala. Narozeninová oslava proběhla ve velmi milé atmosféře. Čas nemilosrdně rychle ubíhal a až neradi, museli jsme se s paní Veselou a její rodinou rozloučit. Pro všechny zúčastněné bylo setkání s jubilantkou velice příjemné.

Toto mimořádné životní výročí paní Marie Veselé je potvrzeno skutečností, že až kam paměť nejstarších našich občanů sahá, nepamatuje si kdekdo na to, že by se dalešický rodák dožil sta let.

Během prožitého století zažila paní Marie Veselá nepřeberné množství událostí. Radostných i krušných. Její život nebyl vůbec jednoduchý. Narodila se za císaře pána a od vzniku Československé republiky se v čele našeho státu za různých režimů vystřídal už 11 prezidentů. Prožila obě světové války, zavedení elektriny do obce, zřízení pošty i bombardování Dalešic, při kterém byl zničen jejich domek. Prožila i obtížné počátky JZD, kde až do odchodu do důchodu pracovala. Všechny nepříznivé života však dokázala obdivuhodně zvládnout.

K neuvěření je třeba skutečnost, že ještě nyní sama dokáže vyjít schody do druhého patra, kde se nachází byt jejich rodiny. V kruhu svých nejbližších je obklopena láskou a užívá si zasloužený odpočinek.

Nelze nic jiného, než jí popřát i nadále dobré zdraví, dobrou mysl a mnoho dalších let v tak dobré pohodě jako doposud.

Setkání auto - moto veteránů 2012

Je druhé červnové sobotní ráno a Dalešicemi se nesou hlasité zvuky, které vydávají motocykly a auta, přijíždějící na IV. ročník Přehlídky aut a motocyklů vyrobených před rokem 1980, tedy stroje patřící do kategorie „veterán“. I to letošní setkání historických automobilů a motocyklů v areálu pivovaru, byť mu počátku vůbec nepřálo počasí, mělo mimořádný úspěch u všech návštěvníků a obdivovatelů. Ty nejstarší stroje brázdily silnice už před mnoha desítkami let. Opravdu se bylo na co dívat a co obdivovat. Obdivovat nejen naleštěné stroje a jejich ladné křivky, ale také um těch, kdož tyto překrásné stroje zkonstruovali a vyrobili. Nemalý obdiv zaslouží i majitelé, kteří tyto dnes už vzácné stroje vlastní, pečlivě je rekonstruují a na tomto setkání je předvedli zvědavým zrakům návštěvníků. Své kovové miláčky přijeli jejich majitelé ukázat ze všech koutů naší vlasti a také ze Slovenska. Některé stroje byly opravdovými unikáty. U všech majitelů bez rozdílu je třeba vyzvednout, že rekonstrukci veteránských strojů a shánění originálních dílů oběhují nejen mnoho a mnoho hodin práce, ale také mnoho finančních prostředků.

Mezi vystavenými historickými vozidly byly i dva stroje, jejichž majitelé jsou z Dalešic. A vůbec se mezi tou záplavou technických krasavic neztratily.

Zájem a obdiv sklídl motocykl pana Josefa Macáka. Jeho černá Čezeta 125cm3 byla vyrobena v roce 1947 a je plně funkční. Prochází pravidelnými technickými kontrolami, a proto i přes své stáří je tento motocykl schopen účastnit se běžného silničního provozu. Má ruční řazení rychlostí, páčku na dekompresi, neboli chčipák a také zajímavé koncové světlo spojené s osvětlením poznávací značky. Nezaměnitelný charakteristický hlas motoru této Čezety pozná nejen znalec už zdaleka.

Nemenší zájem a obdivné pohledy prohlízejících si vychutnával další dalešický vystavovatel, kterým byl pan Pavel Čaněk. Ten předvedl traktor Zetor 3011 který je známý též pod názvem Major. Je to stroj starý více jak padesát roků a má za sebou dlouhou řadu let v intenzivním provozu.

Jeho traktor byl jediným zemědělským strojem v plejádě předváděných strojů a vypadal, že právě sjel z výrobní montážní linky. V tak perfektním stavu se předvedl. Pohled na něj potěšil oko i srdce i absolutního neoborníka. Do všech detailů propracovaná rekonstrukce tohoto „dalešického“ elegána budila opravdový zájem návštěvníků.

U obou dalešických vlastníků veteránských strojů je obdivuhodná zánícenost, technická znalost a především šikovnost, s jakou se věnují svým motorovým „krasavicům“ a s jakým zaujetím dokáží o nich hovořit. Svou činností tak pomáhají zachovat tyto technické „poklady“ pro příští generace. Toto kutilství je jejich osobní zálibou a koníčkem, je to ale činnost na výsost smysluplná!

Úspěchy našich mladých

V minulém čísle našeho Zpravodaje jste si přečetli zprávu o úspěchu našeho mladého občana Tomáše Vyletěl, žáka deváté třídy ZŠ v disciplíně zvané YoYování. Po získání titulu mistra ČR v loňském roce ve své kategorii, se Tomáš zúčastnil ve dnech 21. a 22. února Mistrovství Evropy, které se konalo v Praze v divadle Archa.

Na této vrcholové soutěži musel Tomáš nastoupit do nejvyšší kategorie pokročilých, kterou je třída EXPERTI. Ve dvoudenním klání mezi skutečnou elitou obsadil konečně 39. místo mezi 120 zúčastněnými závodníky. Skončil tak v první třetině mezi všemi soutěžícími. Sbor rozhodčích, který posuzoval výkony závodníků, měl mezinárodní složení. Jeho členové byli mimo jiné z Polska, Ruska, Hongkongu a z USA.

Účast na ME nebylo jediným vystoupením mladého Tomáše na soutěžích v této nové moderní disciplíně. Do Prahy se za poslední půlrok vydal na různé soutěže ještě dvakrát a vždy bylo jeho vystoupení úspěšné. Chystá se na soutěž i na Slovensko.

Název yoyování je odvozen od starého dobrého českého jojování. Psát tento název s ypsilonem je tak trochu zvláštní. Vysvětlení je toto. Dnešní yoyování je úplně jiná kvalitativní disciplína, odlišná od hračičkování si s dřívějším jojem.

Tento nový sport vrcholově řídí Česká Yoyo asociace, a proto se název píše tak, jak je zde prezentováno.

Skromný Tomáš Vyletěl se svými úspěchy nikde nechlubí. Denně nejméně dvě hodiny trénuje. Účast na letošním Mistrovství Evropy lze brát jako sbírání zkušeností, které se projeví ve výsledcích v dalších letech.

Jistě mnoho z vás už vidělo na vlastní oči vystoupení třebíčských mažoretek Cherladies Třebíč. Je to vždy krásná podívaná nejen na pěkné slečny a jejich výrazné, zářící kostýmy, ale také na jejich taneční a pohybové umění. A právě v té elitní skupině třebíčských mažoretek má zastoupení i náš městys v osobě pohledné patnáctileté slečny Pavle Valové z č.p. 13. Při vystoupení mažoretek vnímáme ladnost, šikovnost a krásu, kterou děvčata předvádějí. Zatím všim se ale skrývá docela tvrdá práce na trénincích, které absolvují v Třebíči dvakrát týdně. K tomu je třeba připočíst cestování na vystoupení po celé České republice i do zahraničí. Jednoduchá není ani údržba kostýmů, kterých vlastní každá členka hned několik.

Zájem o účinkování této skupiny je velký, protože jejich vystoupení jsou perfektní, dá se říci doslova profesionální. Pavla Valová je přední členkou elitní kategorie mažoretek a mohli jsme ji vidět nedávno i v novinách na titulní straně Deníku.

Mažoretky Cherladies Třebíč právě letos oslavují dvacet od svého založení.

V jubilejním roce svého trvání mají množství vystoupení. Jen letos už byly na Ukrajině, v Belgii, v Lucembursku, v Anglii a dvakrát ve Francii.

Pavla má náročnou ale krásnou zálibu. Ať se jí i v budoucnu daří rozdávat radost a krásu na všech akcích a festivalech na kterých bude spolu s ostatními předvádět své umění.

Dalším úspěšným mladým „Dalešákem“ je sympatická slečna, letošní maturantka, Marta Kovářová. Její záběr různých aktivit je široký. Hraje výborně divadlo v souboru DUSOT, jehož je oporou, úspěšně závodí za místní Sokol, krásně zpívá a je členkou chrámového sboru jak v Dalešicích, tak ve sboru v Jaroměřicích n/R. Navíc hraje na housle v dudácké kapele při Základní umělecké škole v Hrotovicích. Právě s touto kapelou se dostala do finále soutěže dudáckých kapel, které se konalo v Mikulově. V konkurenci kapel z Domažlic, Plzně a Strakonice obstáli velmi dobře. Odborná porota je zařadila na čtvrté místo. Při svém vystoupení předvedli směs lidových písní z Horácka. Zajímavé je nástrojové obsazení – dudy, troje housle a basa. Tato kapela, které je Marta Kovářová členkou, pomáhá uchovat zvyky a písně našich předků, a tak vlastně udržuje zapomínanou lidovou kulturu při životě.

Kulatá výročí – výpis z obecní kroniky

Významným dnem pro Dalešice byl 12. červen 1932. V tento den před 80ti lety byla slavnostně otevřena nově postavená sokolovna. Na prostranství před sokolovnou proběhl okrskový sokolský cvičební den za velké účasti přihlížejících.

Čestným občanem Dalešic byl před osmdesáti lety jmenován řídící učitel Bohumil Nezval, otec básníka Vítězslava Nezvala. Po deseti letech působení v místní škole odešel do výslužby. Zasloužil se i o vznik Sokola a byl vůdčí osobností kulturního života v obci. Bohumil Nezval je doposud jediným „čestným občanem městyse“.

80 let uplynulo od doby, co byla postavena nová radnice a hasičská sborovna. (*Tak se tehdy dnešní hasičské zbrojnice říkalo. Jsou to dnešní úřad městyse a pošta.*) Stará radnice nacházející se na Městečku byla zbourána.

Ulice zvaná „Kozi“ prošla nutnou opravou. Opravena byla cesta, domky byly nabíleny a vznikly nové předzahrádky. Tak se úplně změnil vzhled doposud zdravotně závadné uličky. (*Doslovná citace z obecní kroniky pro rok 1932*)

Již čtyřicet let vyzvánějí na věži našeho kostela tři zvony. Sv. Petr a Pavel o váze 645kg, sv. Maria o váze 465 kg a sv. Cyril a Metoděj o váze 255 kg.

O dalešické pouti 2. července roku 1972 byly slavnostně posvěceny a vytaženy do věže.. Nahradily tak zvony, které byly v roce 1943 snešeny a odvezeny do Německa na roztavení. Nové tři zvony odlité ve Zbraslavi nad Vltavou ve firmě Rudolfa a Květoslavy Manouškových posvětili třebešický děkan Jaroslav Kampf a tehdejší duchovní správce naší farnosti P. Alois Zouhar. Právě ten se nejvíce přičinil o znovupořízení zvonů. Slavnosti se zúčastnilo velké množství přihlížejících lidí a ještě v tentýž den se jejich hlas rozezněl nad naší obcí. V téže roce bylo pořízeno elektrické spouštění zvonění.

Celý nemalý obnos nutný k pořízení zvonů byl zaplacen ze sbírek a z darů farníků. Cesta k jejich pořízení v tehdejší době normalizace nebyla vůbec jednoduchá, přesto se podařilo takřka třicet let prázdné místo ve věži novými zvony zaplnit.

Před 35ti lety byla dobudována přehradní hráz vodního díla Dalešice a začalo napouštění přehradního jezera.

Před 30ti lety – v roce 1982 byla v Dalešicích pro malý počet dětí zrušena škola.

RŠ

Novinky z Mysliveckého sdružení Dalešice

Budování a vylepšování v areálu Myslivny stále není konec. Není jedné soboty, aby se tam nepracovalo. A proto se nelze divit nad skutečností, že za letošní půlrok zde členové brigádnicky odpracovali dalších 837 hodin.

Dvě velké voliery k odchovu bažantů jsou zcela dokončeny, třetí je rozestavěná a poslední čtvrtá pochází z doby dávno minulé a je v havarijním stavu. Ve výhledu je rekonstrukce i této čtvrté a poslední voliery. Počet členů sdružení se nemění, ale členská základna stárne. Tato skutečnost a nedobrá zdravotní stav řady členů působí problémy a brzdí plánované pracovní aktivity. Pracovních brigád se může účastnit čím dál tím méně členů, což zpomaluje tempo plánovaných prací.

Chovné hejno má 250 bažantích slepic a 50 kohoutů. Slepice nanesly celkem 6613 vajec, které byly dodány do lůhne v Náměšti nad Oslavou. Sdružení si z lůhne odebralo 1600 kusů vylíhnutých bažantích kuřat k odchovu do dalešických voliér.

O bažanty se každodenně stará pan Rudolf Vlk. Bez jeho obětavé práce by byl velký problém vypílat a odchovat z malých bažantích kuřátek dospělá jedince.

Na část odchovaných kuřat budou na podzim uspořádány dva poplatkové hony aby se získaly finanční prostředky na další investice, část bažantů bude vypuštěna do přírody a část doplní chovné hejno.

Právě stav chovného hejna se počátkem června velmi snížil díky řádění „kmotry“ lišky. Ta se podhrabala pod dvěma ploty a zadávala sedmdesát kusů chovných bažantů. Tato nemilá událost se odehrála právě v té čtvrté, nejstarší voliře, kde nejsou mezi plotovými sloupky betonové obručníky a proto se liška dostala k hejnu bažantů a zde dokázala, co tato škodná umí.

Při červnové návštěvě delegace z polských Daleszyc využil burmistrz Furmánek a probošt Berak, který je vášnivým myslivcem, možnost navštívit a prohlédnout si myslivecký areál. Velmi se jim zamlouval společenský sál, který má jak sociální, tak kuchyňské zázemí.

Právě tento sál nabízejí myslivci k pronájmu na různé společenské a nebo rodinné akce či oslavy. K dispozici je i možnost použití ohniště a zakryté pergoly.

Takřka vše, co se u myslivců děje organizuje, zařizuje, eviduje, shání a objíždí předseda Václav Sobotka. Ten také poskytl informace k napsání tohoto článku

Rudolf Špaček

Před deseti lety

V roce 2002 zažily Dalešice dvě významné události. Ta první se udála v pivovare. Po pětadvaceti letech od jeho uzavření byla 19. srpna roku 2002 uvařena sládkem Jiřím Kotýnkem první várka piva. Na první pohled se zdá, že je to významná událost pouze pro majitele pivovaru. Když se ale ohlédneme zpátky, vzpomeneme si, v jakém zchátralém a dezolátním stavu se pivovar nacházel. Vzpomeneme si, že během těch pětadvaceti let, co byl uzavřen, několikrát změnil majitele. Vzpomeneme si, kolik plánů na jeho obnovu zapadlo do ztracena a vzpomeneme si, že stav objektů byl v takovém neutěšeném stavu, že bylo velmi nebezpečno se v areálu pohybovat. Poničené střechy, vybitá okna, náletovými dřevinami a plevelem zarostlé nádvoří i přilehlé zahrady. Vše, co bylo možné odvézt, bylo odvezeno, vybouráno, vyřezáno a vytrháno. Ať se jednalo o dřevo, či kovové předměty. Noví majitelé, kteří pivovar v roce 1999 zakoupili v opakované dražbě, jej po čtvrt století trvající devastaci doslova vzkřísili k novému životu. Obnovení výroby piva, to byl jeden ze šťastných okamžiků v historii pivovaru.

Zřejmě by toto všechno nebylo, kdyby tomu nepředcházelo v roce 1980 rozhodnutí filmového režiséra Jiřího Menzela natočit zde film *Postřižiny*. Poetický příběh napsaný perem Bohumila Hrabala, skvělé herecké obsazení, Menzlova mistrná režie a v neposlední řadě také krásné pivovarské interiéry daly vzniknout dílu, které si získalo nesmírnou diváckou oblibu. A trocha té filmové slávy se přenesla na pivovar, kde tento film vznikl.

Tato událost se příznivě promítla do budoucího života pivovaru, neboť noví majitelé ve svých plánech kalkulovali právě s využitím popularity Menzlova filmu. Akciový pivovar se nesoustřeďuje pouze na výrobu a prodej piva. Každoroční Postřižinské slavnosti, častá vystoupení špiček českého šoubyznysu, různé akce společenské, akce kulinářské, akce pro děti, to je stručný výčet toho, co se v průběhu každého roku v jeho areálu odehrává. Tím je potvrzena pravdivost sloganu, který si vlastníci pivovaru už v počátcích vetkli za svůj cíl. A ten zněl: „Pivovar bude kulturním a společenským centrem.“

Dalešický pivovar žije bohatým, rozmanitým životem a povědomost o něm se rozšířila do dalekého okolí.

Druhou, neméně důležitou událostí, kterou jsme před deseti lety mohli zažít, bylo slavnostní otevření kaple sv. Kříže. Po několika letech, kdy probíhala její generální oprava, se tato překrásná dominanta našeho městyse 6. října roku 2002 představila všem účastníkům slavnosti v plné kráse a byla předána do užívání. Hlavním celebrantem slavnosti byl opat premonstrátského kláštera z Nové Říše Rudolf Marian Kosík. Není bez zajímavosti, že po skončení programu u kaple neodmítl pan opat pozvání k návštěvě pivovaru a k degustaci piva, uvařeného v jedné z prvních várek po obnovení pivovaru.

Dalo by se říci, že tak byly propojeny dvě události, které vešly do dějin našeho městyse. Záchrana pivovaru a záchrana kaple sv. Kříže.

RŠ

Dalešice obrazem

Polský orchestr prochází Městečkem

Koncert polského orchestru v pivovare

Letošní vítání občánků

Školní besídka

Nové vývěsní skřínky

Vývěsní skřínky u úřadu městyse už delší čas nebyly zrovna tím, na čem by oko kolemjdoucího zálibně spočinulo. Nebylo se ani čemu divit, protože zub času na nich zahlodal a stáří se na nich projevovalo čím dál tím víc. Nebylo to také jejich první stanoviště. To původní bylo před drahnými lety na Městečku. Poslední ránu, zřejmě z milosti, jim dodali nezjištění vandalové, kteří rozbili skleněné výplně a pro jistotu dvoje dvířka vylomili.

To už ale bylo rozhodnuto o pořízení nových skříněk a čekalo se na jejich dodání. Část dochovaných dřevěných skříněk musela

provizorně posloužit do zbudování nových.

Nikomu jistě neušlo, že naproti zdravotnímu středisku se začíná něco dít. Objevily se dvě hromady lomového kamene, byla vykopána základová rýha a posléze usazeny stojany s držáky pro skřínky.

Pak se parta zednických mistrů kameníků dala do díla a do týdne byla kamenná soklová zídka vyžděna. Nad ní se vyjmají skřínky a plakátovací plocha, která doposud v Dalešicích chyběla. Skřínky jsou dvou různých velikostí. Dvě větší skřínky jsou určeny pro úřední zprávy a komerční sdělení úřadu městyse, ty menší jsou určeny pro naše

hasiče, tedy pro SDH Dalešice, další pro TJ SOKOL a pro základní a mateřskou školu. Plakátovací plocha pak bude sloužit k oznamování a propagování akcí, konaných v širém okolí. Lze si jen přát, aby zprávy ve vývěsních skřínkách byly pestré a aktuální a aby skřínky nezely prázdnotou.

Pořízení nových vývěsních skříněk bylo umožněno díky finančnímu příspěvku Skupiny ČEZ.

Oprava studny

Zároveň s výstavbou zmiňované kamenné podezdívky k vývěsním skřínkám bylo přikročeno k renovaci dlouhodobě neudržované obecní studny, která se nachází v prostoru mezi novou kamennou zdí a domem, kde jsme stále zvyklí říkat u Topilů.

Studna je 7 metrů hluboká a v době renovace v ní bylo 5 výškových metrů vody. Když pracovníci odkryli betonový poklop, čekalo na ně překvapení. Studna se dobrou třetinou své plochy nachází pod domem č.p. 171. Jako by byla její část pod domem vyhloubena. Tuto záhadu osvětlí vzpomínka pamětníka pana Otakara Stejskala. Pamatuje si, že domek byl malý, a tak živnostník holič pan Josef Topil přistavěl holírnu a pro nedostatek místa musela být část štítové zdi postavena nad studnou.

Poutní zájezd farnosti do Skotska

Jako každý rok, tak i letos se uskutečnil poutní zájezd naší farnosti. Tentokrát jsme se vydali do Anglie a Skotska. Rádi se teď podělíme o to, co jsme viděli a prožili.

1. den / neděle 29.4.2012

Odjezd z farnosti Valeč ve 20:00 hod., noční přejezd přes Německo do Belgie.

2. den / pondělí 30.4.2012

V dopoledních hodinách byla krátká zastávka v Bruselu – okružní jízda městem s prohlídkou významných pamětihodností (katedrální chrám sv. archanděla Michaela, Královský palác, náměstí Grand Place, Atomium a další) a budov hlavních evropských institucí. Poté jsme pokračovali do francouzského přístavu Calais, kde jsme přenocovali.

3. den / úterý 1.5.2012

V ranních hodinách jsme se přeplavili přes kanál La Manche do anglického přístavu Dover. Odtud jsme pokračovali do Canterbury, kolébky anglického křesťanství a dnešního hlavního arcibiskupského sídla anglikánské církve. Po prohlídce canterburské katedrály, památného místa mučednické smrti sv. Tomáše Becketta, jsme zamířili do proslulého univerzitního města Cambridge – kde byla prohlídka města včetně slavné King's College Chapel, která je považována za nejkrásnější pozdněgotickou stavbu v celé Anglii. Odtud jsme se vydali na sever Anglie do města Leeds, kde jsme se ubytovali.

4. den / středa 2.5.2012

Ráno jsme přešli do blízkého Yorku, který se pyšní jedním z největších katedrálních chrámů v Evropě a je zcela výjimečný svým počtem středověkých sklomaleb. V místní katolické katedrále jsme měli možnost mít mši sv. a poté jsme si prohlédli slavnou anglikánskou katedrálu. Po procházce středověkými uličkami jsme pokračovali přes Hadriánův val k hranicím Skotska. Kraj Borders nás uvítal památnými opatstvími Jedburgh, Dryburgh a Melrose. Krajinou nížinného Skotska - Lowlands – jsme přijeli k neobvyklému technickému dílu, rotačnímu lodnímu výťahu, ve Falkirku. Technické řešení lodní zdviže je zcela ojedinělé a překvapuje svou logikou a jednoduchostí. Měli jsme možnost tuto zajímavost vyzkoušet a opravdu to funguje. Poté jsme se vydali do největšího skotského města Glasgow, kde jsme měli nocleh.

5. den / čtvrtek 3.5.2012

Okruh po Skotské vysočině začali průjezdem kolem největšího skotského jezera Loch Lomond, zastavili jsme se v kouzelné vesničce Luss a dále pak pokračovali okouzlejícím romantickým údolím Glen Coe do turistického střediska Fort William. To leží na břehu mořského zálivu, jenž se hluboce zařezává do skotské pevniny. Nedaleko se tyčí nejvyšší hora Skotska i Velké Británie Ben Nevis (1344 m.n.m.). U Fort William se také nachází soustava zdymadel, které umožňují lodím cestu do města Inverness kaledonským kanálem. Toto místo se označuje jako Neptunovy schody. Po několika kilometrech cesty kolem kanálu a jezera jsme přijeli do kouzelného městečka Fort Augustus, kde je přístaviště výletních lodí plujících po kaledonském kanálu. Při pokračování po břehu jezera Loch Ness narazíme na majestátní zříceninu hradu Urquhart, odkud lze vyhlížet bájnou tajemnou Nessie. Na nocleh jsme se ubytovali v městě Inverness.

Společné foto před parlamentem v Londýně

6. den / pátek 4.5.2012

Ráno jsme vyjeli směrem na jih a znovu jsme projížděli krajem Skotské vysočiny do městečka Pitlochry, které byl oblíbeným místem královny Viktorie. Po krátkém pobytu jsme zde navštívili nedalekou palírnu whisky Edradour. Přes mosty v zálivu Firth of Forth jsme přešli do překrásného hlavního města Skotska Edinburghu. Navštívili jsme královský hrad, palác Hollyrood – prošli jsme se po ulici nazývané Královská míle (Royal mile). Večer jsme se ubytovali znovu v Glasgow.

7. den / sobota 5.5.2012

Brzy ráno jsme se vrátili už do Anglie. Cestou jsme se zastavili v Coventry, kde je jako připomínka bombardování Anglie za druhé světové války stará katedrála bez střechy, která zůstala památníkem, ale také je zde vedle stojící nová katedrála. Při naší cestě jsme nevynechali ani Stratford, rodné město světově nejproslulejšího dramatika Williama Shakespeara. Prohlédli jsme si jeho rodný dům i místo posledního odpočinku v kostele Nejsvětější Trojice. Den jsme zakončili návštěvou staroslavného univerzitního Oxfordu. Pak následoval odjezd na ubytování na předměstí Londýna.

8. den / neděle 6.5.2012

Tento nedělní den byl věnovaný prohlídce Londýna. Naši prohlídku jsme zahájili mši sv. v římskokatolické Westminsterké katedrále. Po mši sv. jsme šli k westminsterskému anglikánskému opatství a k blízkému parlamentu. Poté jsme viděli známou výměnu stráží před královským Buckinghamským palácem. Poté jsme prošli střed Londýna a v autobuse jsme udělali okružní prohlídku po dalších londýnských památkách. Po cestě zpět na ubytování jsme kousek za Londýnem navštívili největší obydlí hrad na světě, královské sídlo Windsor.

9. den / pondělí 7.5.2012

Brzo ráno jsme vyrazili na letiště London - Stanstone, ze kterého jsme v dopoledních hodinách odletěli zpět do Brna, kde jsme v poledne šťastně přistáli.

P. Petr Holý

Informace ze Sboru pro občanské záležitosti

V první polovině roku se narodily tyto děti: **Kristýna Tomi, Jitka Khorová, Gabriela Štěpáníková, Matyáš Brenkus**
Rodičům blahopřejeme a dětem přejeme krásné dětství. V neděli 3. 6. 2012 jsme na úřadě městyse Dalešice přivítali čtyři nové občánky.

Opustili nás naši spoluobčané: **Antonín Čurda a Bedřich Matonoha**. Pozůstalým projevujeme upřímnou soustrast.

Městys Dalešice má ke dni 25. 6. 2012 celkem 607 obyvatel z toho 304 mužů a 303 žen. Věkový průměr je 39,26 let.

BS